

некрны те, който стѣ вѣе. А дрѣго то ѿ дѣма: И тѣкш свѣта огненна гораща въ ноши: разумѣй, ѿ єрванѣ! защо самъ Христосъ є свѣтъ (видѣлынѧ) каквото и самъ ѿ дѣма: Азъ свѣтъ въ мѣрѣ прїидѣхъ (Іѡан. й. ст. 6.) А онокѣ ѿ дѣма, гораща, сирѣчъ, сїаشه съ неприступнымъ Божествемъ со знаменіемъ и чудеса, дѣто творише тога помежду вѣсами Іудеи тѣ, който ходехуше въ насыпь на некрствиѣ то, и който като слышаха, многи ѿ нихъ просвѣщаца, и вѣрѹша. А това ѿ дѣма всю слакою покрыется: онѣ знаменія, защо като се распна, толкш се прослави ѿ бѣа, и толкш се почитѣ ѿ истинны тѣ человѣцы: што всички тѣ царства подъ небо то познаха го истинна Бога, и Владыка, и исповѣдѣватъ, защо є тѣ царь и избавитель, и почитатъ го, и кланятъ се, и слѣжатъ мѣ като Богу. А бнова ѿ дѣма: И будеть ѿсѣнѧ во дни ѿ зноѣ: дѣнь нарича дѣхобно то дѣланіе, а зной, разжѣнны тѣ стрѣлы діаволски: Гдѣ мой всички тѣ стрѣлы, сирѣчъ, дни тѣ на тѣа вѣкъ осенѧ, и соблѣдѣва всички тѣ днія, ѿ го лѣбатъ не самъ ѿ зноѣ на лѣкаваго діавола, кѣто мысленни гори дѣши тѣ человѣчески, за да прѣвратъ всегда беззаконїа діаволски, но и ѿ срѣща и вѣса полѣденнаго, и ѿ дрѣго то мучителство сатанинско ги сохранѧва, което є бжесточеніе, и дождь лѣкавъ: тѣа є животъ развращенъ, и помыслилъ лѣкавъ и нечистъ. Тѣа, ѿ єрванѣ! речениа пророчески така се толкуватъ, така знаменуютъ, и така се разсѫждаватъ: а за вѣто сонмище Іудейско слышай ѿ дѣма пакъ тѣа пророкъ въ пророчество то си: тѣкш глаголетъ Гдѣ, насадихъ вѣноградъ Суріхъ (Ис. 6 ст. 1. в.) Суріхъ се толкува лоза деснаѧ: иконо, защо заради Авраама това рѣче, и ѿгражденіемъ ѿградиихъ, ѿкопаихъ, и создахъ стѣлы по средѣ єгѡ, и прѣточиле ѿкопаихъ, въ немъ, и ждахъ да сотворитъ грозди, и сотвори тѣрніе, и нынѣ человекъ Іудинъ, и живущий во Йерусалимѣ, сдѣти между мню, и вѣноградомъ моимъ, что да сотворю єще вѣноградъ моемъ, и не сотвори ихъ єму? занѣ ждахъ да сотворитъ грозди, и сотвори тѣрніе. Това дѣма пророкъ о, и блаваляка вѣто погубленіе, и ѿ го има да ви бѣде, И пакъ дѣма: нынѣ оубо козвѣшъ вѣмъ, что азъ сотворю вѣноградъ моемъ: тѣка разумѣй, ѿ єрванѣ! совершеннѣ на вѣто сонмище разореніе то: ѿмъ, рѣче, ѿгражденіе єгѡ, и будеть въ разграбленіе: кое ѿгражденіе? Иконо, защо законъ а, дѣто ѿграждалиа ѿколи заповѣди тѣ въ градѣжа, шо се пренесе ѿ египетскій а вѣноградъ камто земля та обѣтокана. Кой са оніа, дѣто го разграбиша? ако пыташъ чѣственни, и по видомому, Ассиріане тѣ, Персіане тѣ, и Римлане тѣ: а мысленни, лѣкави тѣ вѣкосе, който гравнаха ѿреси тѣ: защо и вѣто въ разлічны, и въ сѣаккви ѿреси по врѣме пременіхте Мышеовъ а законъ. Слышай пакъ, ѿ дѣма пророкъ о: и разорю стѣни єгѡ, и будетъ въ попраніе. Кој є оніа стѣна? иконо, защо десница вѣшнаго, којто є предстѣніе крѣпко и оутверждено на оніа, дѣто го лѣбатъ. Кой са оніа дѣто го тѣпкатъ, и газытъ? врази тѣ, шо го пленіха, който илъ мысленни, илъ чѣственни владаха вѣто сонмище. ѿ който наїпосле бѣше Пілатъ, и дроби тѣ прѣдъ него. И пакъ тѣа пророкъ дѣма: и ѿставлю вѣноградъ мой, ктомъ не ѿбрѣжетса, ниже покопаєтса [ст. 5.]